

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

P-641/2022-72

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Emi Brdovčak, u pravnoj stvari tužitelja BELL TENT j.d.o.o. Rijeka, Korzo 38, OIB: 90091283892, kojeg zastupa punomoćnica Ana Sokal, odvjetnica u Rijeci, Dolac 8, protiv tuženika OUTSTANDING B.V., THE NEW WAY OF CAMPING, 3927 AB RENSWOUDE, Marchandweg 45, 3771 MN Barneveld, Nizozemska, kojeg zastupa punomoćnica Anamarija Križanović, odvjetnica u Rijeci, Trpimirova 4, radi isplate, 15. svibnja 2026.

riješio je

I. Na temelju odredbe čl. 305. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22; dalje: ZPP) glavna rasprava se ponovno otvara radi dopune postupka i razjašnjenja pojedinih važnih pitanja.

II. Određuje se izvođenje dokaza dopunskim vještačenjem po vještaku ekonomske struke Violeti Peljušić iz Rijeke, Draga Gervaisa 48.

III. Zadaća je vještaka utvrditi koliki je iznos tražbine tuženik naplatio na ime prodaje luksuznih glamping šatora tijekom 2022. godine, a koji se odnose na projekt ADRIATIC KAMP, odnosno koliko je naplatio za 30 šatora koji su isporučeni za navedeni projekt tijekom 2022. godine.

IV. Nalaže se tuženiku u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja dostaviti vještaku sve isprave potrebne za izvršenje zadaće iz točke III. rješenja.

V. Sud poziva vještaka da se prihvati vještačenja u ovoj pravnoj stvari i nalaže mu da u roku od 30 dana od dana primitka ovog rješenja izradi nalaz i da mišljenje sukladno zadaći iz točke III. izreke ovog rješenja te da svoj nalaz i mišljenje dostavi ovom sudu putem informacijskog sustava u elektronskom obliku.

VI. Nalaže se tužitelju u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja uplatiti iznos od 500,00 eura na ime predujma za provođenje dokaza dopunskim vještačenjem na prolazni depozit Trgovačkog suda u Rijeci koji se vodi kod Hrvatske poštanske banke d.d. Zagreb, br. HR5923900011300002703 s naznakom P-641/22 te dokaz o uplati dostaviti u spis.

VII. Nalaže se parničnim strankama da vještaku omoguće uvid u sve isprave potrebne za izradu nalaza i davanja mišljenja.

VIII. U ovoj pravnoj stvari zakazat će se ročište pisanim putem nakon što vještak izradi nalaz i mišljenje u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.

IX. U ovoj pravnoj stvari zakazat će se ročište pisanim putem nakon što vještak izradi nalaz i mišljenje.

U Rijeci 15. svibnja 2026.

Sutkinja
Ema Brdovčak

Dokument je elektronički potpisan:

EMA BRDOVČAK

Vrijeme potpisivanja:

15-05-2026

11:25:18

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U RIJEI
2.5.4.97=#130D48523838373835393634393537
L=RIJEKA
S=BRDOVČAK
G=EMA
CN=EMA BRDOVČAK

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba (čl. 311. st. 5 i čl. 300. st. 3. ZPP-a).

ANA SOKAL
Odvjetnica

BORAN GOŠEK
Odvjetnik

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI

TUŽITELJ: **BELL TENT j.d.o.o.**
OIB: 90091283892
Rijeka, Korzo 38
zastupan po odvjetnicima **Ani Sokal** iz Rijeke, Dolac 8 i **Boranu Gošku** iz
Zagreba, Zvonimirova 100, prema priloženoj punomoći

TUŽENIK: **OUTSTANDING B.V, THE NEW WAY OF CAMPING**
3927 AB RENSWOUDE
MOLENSTRAAT 29
NIZOZEMSKA

RADI: isplate

Vps: 2.190.788,90 kn /290.767,66 EUR/

TUŽBA

Putem E-komunikacije

Ova tužba podnosi se Trgovačkom sudu u Rijeci kao nadležnom sudu sukladno odredbi čl. 7 točka 1 UREDBE (EU) br. 1215/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima.

I. Između parničnih stranaka sklopljen je 26.09.2017.g. Ugovor o zastupanju (dalje u tekstu: Ugovor), sukladno kojem je tuženik, kao nalogodavac, imenovao tuženika svojim zastupnikom (agentom) za plasiranje tužiteljevih proizvoda na hrvatsko tržište.

Riječ je o visokokvalitetnim i luksuznim tzv. „glamping“ šatorima, uglavnom namijenjenima za kampove koji žele imati takvu vrstu luksuzne ponude u svom asortimanu.

Suradnja između stranaka započeta je na inicijativu tuženika koji su tužitelju pristupili na sajmu u Montpelieru, Francuska. Naime, tuženikov vlasnik i direktor g. Nikola Nenadović ima dugogodišnje iskustvo u opskrbi kampova u Hrvatskoj opremom za kampove (mobilne kućice, luksuzni glamping šatori) i iznimno razvijenu mrežu kontakata i potencijalnih partnera u navedenom sektoru.

Tužitelju je ovim Ugovorom povjereno isključivo pravo trgovinskog zastupanja tuženika na području Hrvatske i to na način da je bio tuženikov ekskluzivni zastupnik za Hrvatsku. U vrijeme sklapanja ugovora tuženik nije imao nikakvu prisutnost na hrvatskom tržištu te je ovdje bio posve nepoznat i bilo mu je osobito važno osigurati da upravo tužitelj, zbog svojeg iskustva i razvijene mreže kontakata i potencijalnih partnera, za njega obavlja poslove zastupanja. U tu svrhu tuženik je tužitelju stavio na raspolaganje cjelokupnu dokumentaciju na temelju koje je tužitelj pristupao potencijalnim klijentima, započinjao pregovore, davao ponude i brinuo se o tome da dođe do sklapanja ugovora.

Upravo iz toga razloga ugovorena je posrednička provizija u visini od 10% vrijednosti prodanih šatora, odnosno u visini od 20% ako je riječ o tzv. „safari šatorima XS“.

Ugovorom je određeno da provizija zastupnika (agenta), dakle tužitelja, dospijeva nakon što se nalagodavac, dakle tuženik, naplati od krajnjeg kupca, odnosno naručitelja šatora u odnosu na kojeg je tužitelj pronašao i tako tuženiku omogućio prodaju šatora na hrvatskom tržištu. Ako su plaćanja kupca išla sukcesivno, tako se obračunavala i provizija. Tuženik je, za vrijeme dok je suradnja stranaka bila uredna, tužitelju po svakom izvršenom plaćanju od strane kupca, dostavljao tužitelju tablično pregled ostvarene prodaje i naplate te obračun dospjele provizije.

Dokaz: - Ugovor o ekskluzivnom zastupanju od 26.09.2017.godine (Prilog 1), brošura tuženika (Prilog 1a)

II. U početku je suradnja između tužitelja i tuženika bila dobra i uspješna, štoviše zahvaljujući angažmanu tužitelja, od ukupnog prometa tuženika, čak 15% se odnosilo na hrvatsko tržište, te je tužitelj, pojedinačno gledano, ostvario najveći promet od svih tuženikovih prodajnih tržišta, dakako sve zahvaljujući tužitelju.

Dokaz: - saslušanje zz tužitelja, email korespondencija stranaka iz 2017 i 2018 godine (Prilozi 2., 2a, 2b i 2c), Kartice partnera 2018-2022 (Prilog 3)

Međutim, tijekom 2019. godine tuženik je samoinicijativno i bez valjanog razloga promijenio dosadašnje svoje držanje i počeo je polako odstupati od savjesnog i potpunog ispunjenja obveza prema tužitelju. Iz sadašnje perspektive očito je da je tuženik tako postupio jer je smatrao da je u međuvremenu dovoljno postao prisutan na hrvatskom tržištu te je odlučio „ riješiti se“ tužitelja i troškova koji su povezani sa ugovorenim obvezama prema tužitelju. Dakle, tuženik je tijekom 2019. godine prestao plaćati dospjele obveze te je ujedno prestao dostavljati tužitelju pravodobne, točne i potpune podatke o prodaji temeljem kojih je tužitelj trebao obračunati svoju proviziju. Na taj način, notorno je, tuženik je doveo tužitelja u situaciju u kojoj tužitelj postaje ovisan o „dobroj volji“ tuženika, jer je tuženik bio itekako svjestan da je tužitelj sve svoje resurse i angažman usmjerio na izvršenje obveza iz ugovora odnosno na pronalaženje poslovnih partnera za tuženika, i da nije bio usmjeren na druge projekte. Pojednostavljeno rečeno, tuženik je znao da je tužitelj ekonomski ovisan o tuženiku te je to odlučio iskoristiti.

Shvaćajući da je tuženik počeo neuredno, nepravodobno ili uopće ne ispunjavati obveze, iako je imao saznanja da tuženik cijelo vrijeme isporučuje šatore kupcima koje je našao tužitelj, tužitelj je nezadovoljan takvim postupanjem tuženika, dana 02.03.2020. godine putem svog punomoćnika uputio tuženiku dopis kojim ga je pozvao na uredno ispunjenje ugovora i dostavu cjelovitih prodajnih podataka potrebnih za obračun visine provizije, obvezu na plaćanje računa 1-1-1 od 17.02.2020. te mu je ujedno dostavio račun br. 2 -1-1 od 02.03.2020. na iznos od 37.408,65 EUR.

Dokaz: - Kartice partnera 2018-2022 (Prilog 3), opomena tužitelja od 02.03.2020. na hrvatskom i engleskom jeziku (Prilog 4 i 4a), račun br. 1-1-1 od 17.02.2020. (Prilog 5), račun br. 2-1-1 od 02.03.2020. (Prilog 6)

Tuženik nije postupio po tužiteljevim zahtjevima iz ožujka 2020. godine te nije izvršio tražena plaćanja niti dostavio traženu dokumentaciju iz čega je bilo razvidno da i dalje izbjegava svoje obveze.

Nakon daljnjih poziva tužitelja koji je bio u bezizlaznoj poziciji jer mu je tuženik tada bio jedini kupac tj. klijent, između stranaka je ipak došlo do pokušaja mirnog rješenja spora, i to na način da su stranke dogovorile da će prekinuti dosadašnju suradnju uz uvjet (I) da će tuženik nastaviti isporučivati tužitelju šatore kao kupcu, zatim (II) da će tuženik odobriti plaćanje zaprimljenog a do tada neplaćenog računa tužitelja br. 2-1-1, zatim (III) da će mu isplatiti dodatni iznos od 15.000,00 EUR, te (IV) 1.5% provizije od neto prihoda za poslove koji su ugovoreni u Hrvatskoj tijekom 2021. godine (isključujući trošak prijevoza i montaže), s time da sva plaćanja moraju biti izvršena do 31.01.2022. godine. Za uzvrat te pod tim uvjetima tužitelj se pristao odreći svojih preostalih potraživanja prema Ugovoru, koja su u tom trenutku bila višestruko veća, imajući u vidu da je imao ugovorenu proviziju od 10%. Dana 26.03.2020. godine tuženik je tužitelju poslao na potpis tekst dokumenta pod nazivom „*Settlement agreement*“ odnosno tekst Ugovora o nagodbi (dalje u tekstu: Nagodba), kojom su razriješeni međusobni odnosi među strankama na način kako je opisano i pod navedenim uvjetima.

Napominje se da je tekst kako Ugovora tako i Nagodbe sačinio tuženik na svom obrascu kao i da stranke nisu izvorni govornici engleskog jezika. Iz isprava koje je tuženik sačinio na engleskom jeziku vidljivo je da su iste sastavljene od osobe čiji engleski nije materinji jezik, a svakako valja navesti da tuženici znatno bolje barataju engleskim jezikom od zz tužitelja. Iako to nije bitno za sam ishod postupka jer tuženik ionako nije izvršio svoje obveze iz čl. 2. i čl. 1. Nagodbe, ipak se radi potpune informacije sudu navodi da način na koji je sastavljen tekst odredbe čl. 3.2. Nagodbe u duhu engleskog jezika doista u većem broju slučajeva može biti preveden na način koji bi isključivo odgovarao interesima tuženika, a bio protivan interesima tužitelja – u smislu da je tužitelj preuzeo obvezu izdati tužitelju knjižno odobrenje za taj račun. Da li je ovakvom formulacijom tužitelj tuženika želio dovesti u zabludu kako bi oštetio tužitelja i za iznos računa br. 2-1-1 tužitelj za sada ne želi spekulirati. Tužitelj s druge strane navodi da je prava namjera stranaka kod pregovora svakako bila da se plati i taj račun te da je Nagodbu potpisao imajući to u vidu, i da je vjerovao da navedena odredba znači da će tuženik odobriti plaćanje tog računa, a da se odricanje od potraživanja odnosi samo na čl. 3.1. Nagodbe i buduća potraživanja koja nisu navedena u čl. 2., jer u protivnom Nagodba ne bi imala za njega nikakvog ekonomskog smisla. Da je prava volja stranaka bila da se plati navedeni račun vidljivo je i iz činjenice da tužitelj u tijeku 2020. godine i do zaključenja poslovnih knjiga za 2020. godinu nije izdao tuženiku bilo kakvo odobrenje ili drugu knjigovodstvenu ispravu koja bi se odnosila na taj račun niti ga je to tuženik ikada tražio. Nadalje, a kako će biti vidljivo u nastavku, u email dopisu tužitelja od 27.01.2022. (Prilog 10) tužitelj je upozorio tuženika da plati sve obveze iz Nagodbe do 31.01.2022. godine, dakle da plati račun 2-1-1 i dostavi mu točne podatke za obračun provizije, jer da će u protivnom pokrenuti postupak. Tuženik nije reagirao i nije podmirio niti jednu obvezu.

Dokaz: - Nagodba od 26.03.2020. (Prilog 7), saslušanje zz tužitelja

Sve navedene iznose tuženik je bio dužan isplatiti tužitelju najkasnije do 31.01.2022. godine. Tuženik je samo djelomično izvršio svoju obvezu tako što je u roku platio samo iznos od 15.000,00 EUR, dok preostale uvjete iz nagodbe nije izvršio – konkretno, nije izvršio u ugovorenom roku preostala plaćanja i odbio je tužitelju prodati šatore za koje je tužitelj pokazao interes i zatražio ponudu od tuženika.

O tome da je Nagodba pa i odricanje tužitelja od njegovih potraživanja sklopljeno ili dano pod uvjetom jasno proizlazi iz čl. 3.1. Nagodbe koji glasi:

„Pod uvjetom da su odredbe ovog ugovora ispunjene, ovim ugovorom strane jedna drugu potpuno i konačno razdužuju i potvrđuju da ne postoje nikakva potraživanja koja bi proizlazila iz ugovora, odnosno raskida ugovora od 26.09.2017.g. ili po drugoj osnovi“

Dakle, sva očitovanja volje tužitelja iz Nagode dana su pod uvjetom da su plaćanja ispunjena u rokovima koji su ugovoreni i da je tuženik postupio u skladu sa č. 1. Kako je predmetnom Nagodbom tuženik trebao, između ostalog, izvršiti plaćanja iz čl. 2.1. i čl. 3.2. Nagodbe do 31.01.2022. godine, tj. izvršiti specificirane uplate u korist tužitelja, slijedi da su stranke ovom Nagodbom ugovorile da će do konačnog i potpunog razduženja svih obveza tuženika iz Ugovora od 26.09.2017.g. doći samo, jedino i isključivo pod uvjetom da tuženik uredno, u cijelosti i pravodobno do 31.01.2022. ispuni sve svoje obveze prema tužitelju koje je preuzeo predmetnom Nagodbo.

Tuženik međutim to nije učinio niti u roku niti u potpunosti – dakle, uvjet nije ispunio.

U svibnju 2021. godine tuženik je tako odbio tužitelju isporučiti šatore za svojeg potencijalnog krajnjeg kupca Pozitivna fronta za kojeg je tužitelj zatražio ponudu od tuženika. Time je tuženik jasno pokazao da nema namjeru izvršiti obveze iz Nagodbe (čl. 1.).

Dokaz: - email tužitelja od 11.05.2021., email tuženika od 18.05.2021. (Prilog 8), saslušanje zz tužitelja

U siječnju 2022. godine tuženik je tužitelju je dostavio samo „screenshot“ tj. isječak (gornji dio) tablice pod nazivom „Sales Croatia season 2021“. U navedenom isječku tablice bio je naveden kao neto iznos, iznos od 411.000,00 EUR i tužitelj je odmah posumnjao da se ne radi o vjerodostojnim podacima. Naime, iz tablice je bilo vidljivo da je tijekom 2021.g. isporučeno i fakturirano 52 komada šatora. Kao jedinična cijena šatora naveden je iznos od 9.600 EUR, odnosno ukupna vrijednost šatora je 499.200,00 EUR. Trošak montaže i transporta je u tablici naznačen u iznosu od 69.056,00 EUR odnosno 18.968,60 EUR, no on ne ulazi u osnovicu za obračun provizije. Tužitelj je tuženika suočio sa time da sumnja da tuženik dostavom ovakvih podataka prikazuje neistinite podatke u želji da umanjí svoju obvezu, te da smatra da je osnovica za obračun provizije za ovu isporuku zapravo iznos od 499.200,00 EUR, a ne iznos od 411.175,40 EUR koji tuženik navodi u tablici jer sumnja da tuženik neistinito prikazuje umanjenu vrijednost šatora za troškove montaže i transporta te tvrdi da su iznosi od 69.056,00 EUR odnosno 18.968,60 EUR kupcu fakturirani posebno i poviše iznosa od 499.200,00 EUR, te da ih je krajnji kupac zasebno i platio, kao što je bila praksa do tada.

U tom razgovoru tužitelj je također tuženiku spomenuo da ima saznanja da to nisu svi podaci jer da je tuženik napravio i dodatnu isporuku barem 60 šatora kupcu kojeg je doveo upravo tužitelj, a za koju tuženik ima pravo na proviziju za 2021 godinu, neovisno o tome da li će se šatori montirati ili platiti u 2022. godini.

Tuženik je odbio prigovore tužitelja te ga je u email poruci od 26.01.2022. godine izvijestio da su pravilno napravili obračun, da se isporuka tih dodatnih šatora odnosi na sezonu 2022 i da on na to nema pravo, te je pozvao tužitelja da ispostavi svoj račun kako bi tuženik isti platio do 31.01.2022. godine

Dokaz: - email tuženika od 26.01.2022. (Prilog 9)

- Saslušanje zz tužitelja

Tužitelj je u tom trenutku shvatio da ga tuženik želi izigrati i prisiliti da pristane na obračun provizije koji je manji od onog koji mu pripada te da tuženik od samog početka nije savjesno pristupio kako sklapanju tako i ispunjenju Nagodbe, očito se nadajući da će tuženik u međuvremenu ili propasti ili da se neće usuditi tužiti.

Obzirom da tuženik nije uredno ispunio svoje obveze preuzete sklopljenom Nagodbom, obzirom da uvjet iz Nagodbe pod kojim je tužitelj pristao na otpust potraživanja koje je ostvario temeljem osnovnog ugovora od 26.09.2017. g. nije bio ispunjen, tužitelj je odlučio da više neće tolerirati kršenja svojih prava te je tuženiku uputio dopis od 27.01.2022. godine u kojem ga je pozvao da plati sve obveze iz Nagodbe do 31.01.2022. godine, dakle da plati račun 2-1-1 i dostavi mu točne podatke za obračun provizije, jer da će u protivnom pokrenuti postupak.

Dokaz: - email tužitelja od 27.01.2022. (Prilog 10)

Tuženik se na navedeni dopis tužitelja nije očitovao i nije ispunio svoje obveze.

Radi zadržanja svih svojih prava tužitelj je dana 23.02.2022. godine poslao tuženiku e-mail dopis sa priložima kojim ga obavještava da predmetna Nagodba više nije na snazi s obzirom na protek roka za ispunjenje ugovornih obveza, te da tužitelj stoga ustraje kod svih svojih potraživanja koja mu pripadaju temeljem Ugovora od 26.09.2017.g., kao i da daljnja suradnja među strankama više nije moguća, čime je u suštini tužitelj raskinuo ugovor od 26.09.2017. godine iz razloga za koje je očito odgovoran tuženik.

Prema procjeni tužitelja u tom trenutku, tuženik je tada dugovao tužitelju iznos od 37.408,56 EUR temeljem (sada nespornog) računa 2-1-1 od 06.03.2020.g., te iznos od najmanje 164.900,00 EUR dospjele provizije za projekt Adriatic kamp. Sukladno tim svojim procjenama tužitelj je izdao račune tuženiku. Navodi se da tim računima nije obuhvaćeno cjelokupno potraživanje tužitelja jer se isto tek ima utvrditi nakon što tuženik dostavi dokumentaciju.

Dokaz: - email poruka tužitelja od 23.02.2022, Dopis tužitelja od 23.02.2022.g, sa priložima i pratećim računima (Prilozi 11, 11a, 11b, 11c, 11d)

Nagodba više ne obvezuje tužitelja, ista više nije na snazi i nema pravni učinak, a tužitelju pripada pravo na naplatu svih potraživanja koje je tužitelj ostvario prema tuženiku temeljem Ugovoru o zastupanju od 26.09.2017.g.

Nakon svega navedenog, valjda u nadi da će tužitelj popustiti ili očekujući da je sve što je tužitelj do tada radio bio „blef“, tuženik je 17.03.2022. godine poslao tužitelju dopis u kojem ga izvješćuje da je ipak bio u pravu kada je u siječnju osporavao tuženikove podatke za obračun provizije, te ga je nonšalantno pozvao da ispostavi svoj račun za obračun provizije prema Nagodbi.

Dokaz: - email tuženika do 17.03.2022. godine

Ukazuje se sudu da tuženik od 23.02.2022. godine tužitelja nije ni na koji način kontaktirao niti je u primjerenom roku osporio i/ili vratio ispostavljene račune, a ocjenjujući tu okolnost sud mora uzeti u obzir da je riječ o poslovnim subjektima.

III. Kako je razloženo ranije, u ožujku 2022. godine (kao ni danas) tužitelj nije raspolagao sa svim podacima temeljem kojih bi mogao pouzdano obračunati proviziju koju mu duguje tuženik, no znao je o kojim se kupcima tj. projektima radi. Riječ je bila o dva kupca : Arena Hospitality Group i Adriatic kamp kao dio Vacanceselect Group.

U nastavku tužitelj obrazlaže kako je obračunao svoje (do sada utuženo) potraživanje:

a) Projekt POMER

Dopisom od 02.03.2020. godine tužitelj je tuženika pozvao na plaćanje ostatka neplaćene dospjele provizije za dovršeni (od strane tuženika naplaćeni) projekt „Pomer“ (kupac Arena Hospitality Group d.d., Pula, Smareglina ulica 3, OIB: 47625429199) u iznosu od 37.408,56 EUR, sukladno računu 2-1-1 od 06.03.2020.g. Navedeno potraživanje nije plaćano do današnjeg dana.

b) Projekt ADRIATIC KAMP

Tužitelj je također pozvao tuženika na dostavu svih podataka vezano za projekt „Adriatic kamp“, u kojem su bile višestruke isporuke šatora, s pregledom svih plaćanja izvršenih od strane kupca, kako bi se mogao sačiniti ispravan obračun posredničke provizije usklađen s Ugovorom.

Naime, prema procjeni tužitelja i saznanjima sa terena, tuženikov kupac Adriatic kamp d.o.o. Pula, Divkovićeve ulica – Via Matija Divković 2C, OIB: 10082844570 koji spada u grupaciju Vacanceselect holding, Francuska, tj. Vacanceselect holding Francuska je vlasnik i osnivač Adriatic kampa d.o.o. sa sjedištem u Puli, ukupno je od tuženika naručio i platio tuženiku izravno ili preko svojeg osnivača društvo VACANCESELECT HOLDING, pojednostavljeno dioničko društvo, Francuska, Broj iz registra: 811 575 745 R.T.S., Naziv registra: Registar Trgovačkog suda, Nadležno tijelo: Registar Trgovačkog suda u Parizu, OIB: 19240976061 isporuku većeg broja šatora, njih 205, u tri sukcesivne isporuke, i to na sljedeći način:

1. isporuka 93 šatora na lokacije: Bijela Uvala, Polari, Vestar, Maraeva, Valkanela i Val Saline.

U pogledu te isporuke tuženik je tužitelju dostavio Excell tablicu „Vacanselect 2020.ods“ u kojoj je iskazana netto vrijednost šatora (bez troškova prijevoza, montaže i odobrene marže kupcu) u iznosu od 1.064.823,40 EUR. Prema tim podacima tužitelj bi imao pravo na proviziju u iznosu od 106.482,35 EUR.

Tuženiku je u odnosu na taj posao plaćeno 2 x 10.000 EUR (računi broj 10-1-1 od 20.12.2019. i 1-1-1 od 17.02.2020), te 15.000 EUR po Nagodbi, koja je kasnije raskinuta, zbog neispunjenja obveza tuženika tako da preostali dug tuženika po navedenom osnovu iznosi 71.482,35 EUR.

Tužitelj je za ovo potraživanje, nakon raskida Nagodbe izdao svoj račun 1-1-1 od 21.02.2022. (Prilog 11d) na iznos od 55.000,00 EUR. Međutim uzevši u obzir da je neto vrijednost ovih isporuka 1.064.823,40 EUR, to tužitelj ovom tužbom, umjesto zafakturiranog iznosa potražuje puni iznos neplaćene provizije u iznosu od 71.482,35 EUR.

Dokaz: - excell tablica „Vacanselect 2020.ods“ (Prilog 13), račun 10-1-1 iz 2019. (Prilog 14), račun br. 1-1-1 od 17.02.2020. (Prilog 5), račun br. 1-1-1 od 21.02.2022. (Prilog 11d)

2. isporuka 52 šatora na tužitelju nepoznatu lokaciju

Kako je naprijed opisano, u pogledu te isporuke tuženik je tužitelju tek u 2022. godini dostavio isječak iz Excell tablice, iz kojeg je isječka vidljivo da je tijekom 2021.g. isporučeno i fakturirano 52 komada šatora („Sales Croatia season 2021“). Kao jedinična cijena šatora naveden je iznos od 9.600 EUR, odnosno ukupna vrijednost šatora je 499.200,00 EUR. Trošak montaže i transporta je u tablici naznačen u iznosu od 69.056,00 EUR odnosno 18.968,60 EUR, no on ne ulazi u osnovicu za obračun provizije. Tužitelj je već naprijed obrazložio da je tuženik dostavom ovakvih podataka zapravo tužitelju prikazao nepotpune podatke u želji da umanjí svoju obvezu, te da smatra da je osnovica za obračun provizije za ovu isporuku iznos od 499.200,00 EUR. Tuženik je to konačno i potvrdio u email poruci od 17.03.2022. godine.

Tražbina tužitelja po ovom osnovu iznosi 49.900,00 EUR na koji iznos je tužitelj i izdao svoj račun br. 2-1-1 od 21.02.2022.godine (Prilog 11d). Tražbina je u cijelosti nenaplaćena.

3. isporuka 60 komada šatora na tužitelju nepoznatu lokaciju

Tužitelj ima saznanja da je tuženik u 2021.godini dogovorio isporuku daljnjih 60 šatora, te je u siječnju 2022.g. pozvao tuženika da mu pošalje podatke za obračun provizije za tu isporuku.

Iako je tuženik navedeno u početku osporavao, u konačnici je, kako je gore već navedeno, svojim e-mailom od 17.03.2022.godine, potvrdio tužitelju da je polovica od ukupne narudžbe

za 2022 fakturirana u 2021, te su mu poslali dopunu Tablice („Adriatic order 2022 build/invoiced in 2021“).

U toj Dopuni je vidljivo da je neto vrijednost ovih 30 šatora 322.500,00 EUR. Za ostalih 30 šatora tuženik nije poslao podatke pa je temeljem podataka iz tuženikove tablice, te činjenice da je vrijednost 30 šatora 322.500,00 EUR, tada bi vrijednost 60 šatora bila 645.000 EUR, što bi pak značilo da tužitelj ima pravo na proviziju u iznosu od 64.500 EUR.

Tužitelj je za to potraživanje ispostavio račun br. 3-1-1 od 21.02.2022. (Prilog 11d) na iznos od 60.000,00 EUR jer u vrijeme ispostavljanja tog računa još nije imao podatke iz tablice, te po tom osnovu ovom tužbom potražuje i dodatni iznos od 4.500,00 EUR, odnosno ukupno 64.500,00 EUR.

Dokaz: - dokazi kao pod točkom 2 podneska
- saslušanje zz tužitelja, po potrebi saslušanje svjedoka

c) pravo tužitelja na posebnu naknadu

Imajući u vidu sve gore navedeno, tužitelj smatra da također ima pravo od tuženika svakako na isplatu posebne naknadu u smislu čl. 830. Zakona o obveznim odnosima, a podredno na naknadu izmakle dobiti, u visini prosječne godišnje provizije za razdoblje trajanja ugovora, koja se specifikira u iznosu ne manjem od 67.476,75 EUR. Naime, očito je da je tužitelj tako što je zastupao tuženika istom omogućio ulazak na hrvatsko tržište, našao mu prve klijente sa kojima i danas radi, omogućio mu isporuke proizvoda na hrvatsko tržište temeljem kojih je tuženik stekao prisutnost i dobro ime i ugled na lokalnom tržištu, a koje su isporuke tuženiku značajno povećale opseg poslovanja kako općenito tako i s postojećim strankama, da tuženik i nakon prestanka ugovora do kojeg je došlo krivnjom tuženika ima znatne koristi od tih stranaka, a obzirom da nesavjesno, nepošteno i neprofesionalno držanje tuženika prema tužitelju čini okolnosti slučaja takvima da iste opravdavaju dosudu takve naknade tužitelju. Iz dostavljene dokumentacije i korespondencije stranaka vidljivo je da je u početku, kada je tuženik tek započinjao svoj proboj na hrvatsko tržište, tuženik uredno i savjesno ispunjavao obveze prema tužitelju, redovno mu je slao izvješća o naplaćenim poslovima koje je ugovorio tužitelj i redovno mu je plaćao naknadu. Iz komunikacije je vidljivo da tužitelj čitavo vrijeme uredno i savjesno obavljao svoje poslove u interesu tuženika - sve se to mijenja 2019. godine iz razloga za koje odgovara tuženik. Iz držanja tuženika prije sklapanja nagodbe u ožujku 2020. godine vidljivo je da je tuženik nastojao iskoristiti tužiteljevu slabiju ekonomsku poziciju te činjenicu da mu je do tada tuženik dugovao za tužitelja značajan iznos, sve u nastojanju da tužitelja prisili na sklapanje nagodbe i tako se oslobodi znatno većih obveza koje bi imao prema tužitelju temeljem osnovnog ugovora. Tuženik je tada, suočen sa teškom ekonomskom situacijom u kojoj se nalazio zbog povreda ugovora od strane tužitelja potpisao Nagodbu, te je očekivao da će tužitelj ispuniti svoje obveze iz Nagodbe iako je očigledno da je ta nagodba bila skrojena po mjeri tuženika i u njegovom interesu, budući se tužitelj istom puno više odrekao nego tuženik. Činjenica da tuženik nije ispunio u Nagodbi preuzete obveze, da je davanjem netočnih i nepotpunih podataka, pokušao tužitelja navesti da prihvati plaćanje manje provizije od one koja mu pripada i da je time demonstrirao ne samo svoju nesavjesnost i nepoštenje već i krajnje nepoštovanje tužitelja, valjda očekujući da se tužitelj neće usuditi ili imati dovoljno sredstava da vodi postupke na sudu – sve to ukazuje na to da tuženik čitavo vrijeme postupao nesavjesno i na štetu tužitelja dok istovremeno ubire koristi od poslova koje mu je donio tužitelj, a sve te okolnosti čine opravdanim da sud tužitelju dosudi posebnu naknadu.

Dokaz: svi u ovoj tužbi već predloženi dokazi

IV. Imajući u vidu da je ovdje riječ o sporu s međunarodnim elementom, postavlja se pitanje mjerodavnog prava.

Sukladno odredbi čl. 25. Zakona o međunarodnom privatnom pravu (NN 101/2017), pravo mjerodavno za ugovorne obveze određuje se prema Uredbi (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL L 177, 4. 7. 2008.) unutar njezinog polja primjene (dalje u tekstu: Uredba Rim I).

U konkretnom slučaju ima se primijeniti hrvatsko pravo, s obzirom da je odredbom članka 4. Uredbe Rim I, propisano da u slučaju kada ugovorne stranke nisu odabrale mjerodavno pravo (a što je ovdje slučaj) tada „*ugovor o pružanju usluga podliježe pravu države u kojoj pružatelj usluga ima uobičajeno boravište*“;

Odredbom članka 150. st. 1 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18,) propisano je da „*Ugovorom o nagodbi osobe između kojih postoji spor ili neizvjesnost o nekom pravnom odnosu, uzajamnim popuštanjima, prekidaju spor, odnosno otklanjaju neizvjesnost i određuju svoja uzajamna prava i obveze*“, a stavkom 2. istog članka propisano je da „*Popuštanje može biti uvjetno*“.

Odredbom članka 361. st. 1. ZOO propisano je „*Kad je ispunjenje obveze u određenom roku bitan sastojak ugovora, pa dužnik ne ispuni obvezu u tom roku, ugovor se raskida po samom zakonu.*“

Slijedom navedenoga, imajući u vidu činjenicu da tuženik nije u roku ugovorenog Nagodbom, ispunio svoje obveze plaćanja predviđene tom Nagodbom, tužitelj ima pravo smatrati da je navedena Nagodba raskinuta i da ne proizvodi pravni učinak. Predmetnom Nagodbom tužitelj je u skladu s odredbom članka 150. st. 1 u cilju mirnog rješenja spora djelomično i pod uvjetom odustao od svojih zahtjeva koja mu pripadaju temeljem Ugovora o zastupanju od 26.09.2017.g., no takva popuštanja dana su uvjetno, tj. pod uvjetom da tuženik ispuni svoje obveze preuzete Nagodbom, kako je i određeno člankom 3. Nagodbe. Kako tuženik nije ispunio svoje obveze u ugovorenom roku, nagodba se ima smatrati raskinutom, te se ima smatrati da tužitelj nije nikada otpustio ili odrekao se bilo kojeg svojeg prava, potraživanja i/ili zahtjeva prema tuženiku.

V. Tužitelj je, na temelju gore iznesenih činjenica, pred Okružnim sudom Središnje Nizozemske, lokacija Utrecht ishodio privremenu mjeru blokade (zapljene sredstava) poslovnog računa tuženika, na iznos od 150.610,84 EUR, s obvezom da u roku od 14 dana od dana zapljene pokrene glavni postupak. Nizozemski sud je usvajanjem prijedloga ocijenio da je potraživanje tužitelja vjerojatno, a tuženiku su blokirana sredstva na računu. Tužitelj ovom tužbom opravdava mjeru nizozemskog suda te će dokaz o predanoj tužbi dostaviti nizozemskom sudu.

Dokaz: - Prijedlog za odobrenje privremene mjere od 30.08.2022.g s odobrenjem/odluka Suda od 30.08.2022.godine (Prilog 15)

U predmetnom postupku, tužitelj je ustvrdio da mu uslijed prestanka važenja Nagodbe, pripada pravo potraživati cjelokupnu tražbinu sukladno Ugovoru o zastupanju.

Tužitelj, kao što je gore obrazloženo i dalje ne posjeduje dokumentaciju na temelju koje bi mogao pouzdano i točno obračunati visinu provizije za 2021. godinu, niti za razdoblje od 2018.g. do uključivo 2020.godine, pa tako niti iznos posebne naknade. Stoga se ukazuje da su iznosi koje tužitelj potražuje ovom tužbom ujedno i minimalni iznosi potraživanja tužitelja.

Upravo nedostavljanje relevantne dokumentacije i jeste jedan od razloga nastanka spora među parničnim strankama.

S obzirom da mu tuženik i dalje odbija dostaviti potrebnu dokumentaciju, u svrhu provedbe knjigovodstveno-računovodstvenog vještačenja, predlaže se sudu naložiti tuženiku dostavu u spis:

- a) izvoda otvorenih stavaka i konto kartica prema tužitelju, za 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 i 2022
- b) izvoda otvorenih stavaka i konto kartica društvu Arena Hospitality Group d.d., Pula, Smareglina ulica 3, OIB: 47625429199 i Adriatic kamp d.o.o. Pula, Divkovićeve ulica – Via Matija Divković 2C, OIB: 10082844570 za 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 i 2022 godinu
- c) izvoda otvorenih stavaka i konto kartica društvu za društvo VACANCESELECT HOLDING, pojednostavljeno dioničko društvo, Francuska, Broj iz registra: 811 575 745 R.T.S., Naziv registra: Registar Trgovačkog suda, Nadležno tijelo: Registar Trgovačkog suda u Parizu, OIB: 19240976061 za 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 i 2022 godinu
- d) Cjelokupnu knjigovodstveno-financijsku dokumentaciju za period od 01.01.2018.g. do dana izrade vještačkog nalaza, koja se odnosi na hrvatsko tržište, a koja posebice obuhvaća sve sklopljene ugovore, narudžbe, ponude i sve izdane račune prema kupcima, pregled svih plaćanja kupaca po izdanim računima, pregled svih plaćanja izvršenih prema tužitelju

Predlaže se službenim putem od društava Arena Hospitality Group d.d., Pula, Smareglina ulica 3, OIB: 47625429199, Adriatic kamp d.o.o. Pula, Divkovićeve ulica – Via Matija Divković 2C, OIB: 10082844570 i VACANCESELECT HOLDING, pojednostavljeno dioničko društvo, Francuska, Broj iz registra: 811 575 745 R.T.S., Naziv registra: Registar Trgovačkog suda, Nadležno tijelo: Registar Trgovačkog suda u Parizu, OIB: 19240976061. zatražiti dostavu svih računa i pratećih specifikacija za tuženika kao dobavljača odnosno isporučitelja roba i usluga, kao i dostavu izvoda otvorenih i konto kartica koja navedena društva imaju prema tuženiku.

Po pribavi navedene dokumentacije, predlaže se provesti knjigovodstveno-računovodstveno vještačenje u svrhu utvrđenja visine naknade odnosno zahtjeva tužitelja, nakon čega će tužitelj specificirati konačni zahtjev.

VI. U ovom momentu tužitelj može samo procijeniti koliko bi visina njegove ukupne dospjele i neplaćene tražbine temeljem Ugovora o zastupanju mogla iznositi. Tužitelj je takvu procjenu već sačinio i iznio u svom Prijedlogu za izdavanje privremene mjere od 30.08.2022.g., pa tako tužitelj procjenjuje da iznos provizije za 2021.g. iznosi 78.446,93 EUR, da prosječna godišnja provizija za razdoblje od 2018. do 2020. iznosi 63.820,00 EUR, te da naknada za odštetu izračunata na bazi prosječne provizije za razdoblje trajanja ugovora iznosi 67.476,75 EUR

Dokaz: Uvid u prijedlog za određivanje privremene mjere od 30.08.2022.g (Prilog 15)

Stoga tužitelj u točki I. petita potražuje naknadu za ispostavljeni račun br. 2-1-1 od 06.03.2020.g. a sukladno točki III. a) ove tužbe. U točki II. petita tužitelja potražuje naknadu za potraživanja obrazloženih u točki III. b) ove tužbe, dok u točki III. petita tužitelj potražuje posebnu naknadu temeljem čl. 830. ZOO i sukladno točki III. c) ove tužbe, s time da tužitelj pridržava pravo uskladiti svoj zahtjev nakon što tuženik dostavi sve potrebne podatke za određivanje visine novčane tražbine koja je predmet ovog spora i nakon što se provede odgovarajuće vještačenje.

VII. Tužitelj će prijevode Ugovora i Nagodbe dostaviti sudu u najkraćem roku. Razlog zbog kojih isti nisu dostavljeni već uz tužbu je što su odvjetnici tuženika u Nizozemskoj najavili odvjetniku tužitelja u Nizozemskoj g. Bezmalinoviću da će mu predati bankarsku garanciju, a u kojem slučaju rok za podnošenje tužbe ne bi isticao danas u ponoć, već bi se produljio. Obzirom da je tužitelj očekivao da će tuženik postupiti kako je najavljeno nije do danas stigao prevesti i te dokumente, te se obvezuje iste dostaviti sudu u ovjerenom prijevodu u najkraćem roku.

Dokaz: - po potrebi saslušanje odvjetnika Tončija Bezmalinovića, dostava izjava/korespondencije

VIII. Slijedom svega navedenoga tužitelj predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka donese sljedeću

PRESUDU

- I. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana plati tužitelju iznos od 37.408,56 EUR, plativo do dana 31.12.2022. godine u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB, a nakon navedenog dana u valuti EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od dana 07.03.2020. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.
- II. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana plati tužitelju iznos 185.882,35 EUR, plativo do dana 31.12.2022. godine u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB, a nakon navedenog dana u valuti EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od dana 01.03.2022. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.
- III. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana plati tužitelju iznos 67.476,75 EUR, plativo do dana 31.12.2022. godine u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB, a nakon navedenog dana u valuti EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od dana 19.10.2022. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.
- IV. Nalaže se tuženiku da, u roku od 8 dana, nadoknadi tužitelju prouzročeni parnični trošak, s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na dosuđeni iznos troškova teče od dana odluke suda pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

Tužitelj p.p.

**Boran
Gošek**

Digitally signed
by Boran Gošek
Date: 2022.10.19
19:29:09 +02'00'

**Ana
Sokal**

Digitally signed
by Ana Sokal
Date: 2022.10.19
19:35:17 +02'00'